

**INFORMAȚII SENSIBILE SUB EMBARGO: UTILIZARE RESTRIȚIONATĂ A REȚELEI
UE ÎMPOTRIVA FRAUDEI ALIMENTARE**

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Întrebări și răspunsuri privind falsificarea mierii.

Ce este o acțiune coordonată la nivelul UE?	2
Mierea este reglementată în prezent în UE?	2
Care sunt normele privind conținutul de zahăr în miere?	2
De ce a fost selectată mierea pentru o acțiune coordonată la nivelul UE?	2
Care sunt cele mai frecvente practici frauduloase în ceea ce privește mierea?	3
Care sunt factorii care determină fraudă în cazul mierii?	3
Care sunt consecințele directe și indirecte ale falsificării mierii cu zaharuri?	3
Hrănirea albinelor cu siropuri de zahăr cauzează alterarea mierii?	4
Care au fost obiectivele acțiunii coordonate a UE „From the Hives” (De la stupi)?	4
Cine au fost actorii și ce roluri au avut în cadrul acțiunii coordonate a UE „De la stupi”?	4
Care a fost metodologia de prelevare de probe pentru planul de control?	5
Care sunt metodele analitice și mecanismele de decizie aplicate pentru a identifica probe suspecte de miere?	5
Ce indică rezultatele etapei de prelevare de probe?	6
Rezultatele acțiunii coordonate a UE sunt reprezentative pentru piața europeană a mierii?	6
Care sunt principalele concluzii ale etapei de prelevare de probe?	6
Ce arată rezultatele etapei de investigare?	7
Care sunt principalele concluzii ale etapei de investigare?	7
Cum se desfășoară investigațiile OLAF?	7
Care este cadrul juridic care reglementează intervenția OLAF în acțiunea coordonată a UE?	8
Cum colectează OLAF probe digitale?	8
Care au fost rezultatele investigației OLAF?	8
Cum va acționa Comisia pentru a se asigura că mierea nu este falsificată cu zaharuri?	8
Cum va colabora Comisia cu autoritățile competente din țările terțe?	9

Ce este o acțiune coordonată la nivelul UE?

Serviciile Comisiei – la cererea uneia sau mai multor țări din UE sau din proprie inițiativă – pot coordona activități la nivelul UE. Acest lucru se întâmplă atunci când operatori din mai multe state membre sunt implicați într-un posibil sistem fraudulos și atunci când suspiciunea prezintă fie un risc pentru sănătate, fie un risc socioeconomic semnificativ. Criteriile de decizie pentru o astfel de coordonare la nivelul UE țin seama de gravitatea acestor riscuri, de gradul de încredere al informațiilor disponibile și de asemănarea acestora cu evenimente anterioare. Atunci când suspiciunea este legată de produse importate, Comisia asigură legătura cu țările în cauză care nu sunt membre ale UE și solicită informații și anchete specifice.

Mierea este reglementată în prezent în UE?

Mierea este un produs natural care a fost apreciat pentru proprietățile sale de îndulcire încă din vremuri străvechi. Legislația UE vizează menținerea purității mierii ca produs agricol brut neprelucrat, excluzând modificările compoziției sale chimice.

Punctul 1 din anexa 1 la Directiva 2001/110/CE a Consiliului definește mierea ca fiind: *„substanța naturală dulce produsă de albinele Apis mellifera din nectarul plantelor sau din secrețiile secțiunilor vii ale plantelor sau din excrețiile, pe secțiunile vii ale plantelor, ale insectelor care se hrănesc prin sucțiune din plante, și pe care albinele le colectează, le transformă, combinându-le cu substanțe proprii specifice, le depozitează, le deshidratează, le adună și le lasă în faguri pentru a se macera și a se maturiza”*.

Directiva stabilește, de asemenea, criteriile de compoziție (pentru consumul uman) și cerințele de etichetare aferente. Aceste cerințe trebuie îndeplinite înainte ca mierea să poată fi introdusă pe piață în UE.

Care sunt normele privind conținutul de zahăr în miere?

Zaharurile naturale reprezintă unul dintre constituenții principali ai mierii și pot fi prezente în cantități diferite în funcție de sursa botanică. Directiva 2001/110/CE a Consiliului privind mierea stabilește două cerințe privind conținutul de zahăr:

1. suma conținutului de fructoză și glucoză nu trebuie să fie mai mică de 60 g/100 g pentru mierea din inflorescență și mai mică de 45 g/100 g pentru mierea din secreție zaharoasă și amestecurile aferente;
2. conținutul de zaharoză nu trebuie să depășească 5 g/100 g. Cu toate acestea, au fost stabilite limite mai ridicate pentru mai multe surse botanice specifice, cum ar fi caprifoiul francez, eucaliptul și lavanda.

De ce a fost selectată mierea pentru o acțiune coordonată la nivelul UE?

Organizațiile de producători, precum și asociațiile de protecție a consumatorilor și-au exprimat în repetate rânduri îngrijorarea cu privire la posibila falsificare a mierii. Aceste preocupări au fost confirmate de rezultatele unui prim plan de control coordonat organizat în perioada 2015-2017, care a arătat că cel puțin 14 % din probele verificate nu erau conforme cu criteriile de puritate

(link: https://food.ec.europa.eu/safety/agri-food-fraud/eu-coordinated-actions/coordinated-control-plans/honey-2015-17_en) și de numărul de notificări din Rețeaua de alertă și cooperare, o rețea care facilitează schimbul de informații administrative și cooperarea între statele membre cu privire la controalele oficiale în cadrul lanțului agroalimentar (link: https://food.ec.europa.eu/safety/agri-food-fraud/administrative-assistance-and-cooperation-system_ro).

Care sunt cele mai frecvente practici frauduloase în ceea ce privește mierea?

Mierea este substanța naturală produsă de albinele melifere. Nu trebuie să i se adauge niciun ingredient (de exemplu, zaharuri, aditivi alimentari, arome etc.).

Mierea poate fi falsificată cu mai multe substanțe, cum ar fi zahăr sau apă, dar zaharurile constituie cel mai frecvent adulterant. Siropurile de zahăr ieftine sunt utilizate pentru a crește volumul mierii, iar detectarea lor eficientă rămâne o problemă complexă, chiar și cu metode de analiză sofisticate. Declararea sursei botanice sau a altor atribute face, de asemenea, obiectul unor practici frauduloase menite să modifice percepția consumatorului asupra calității și valorii mierii. Mierea produsă într-o anumită zonă geografică și care respectă metodele de producție definite poate fi comercializată ca produs de calitate cu caracteristici speciale (DOP, denumire de origine protejată sau IGP, indicație geografică protejată). Având în vedere că mierea DOP/IGP se comercializează la un preț mai mare, aceasta este o țintă atractivă pentru cei care declară în mod eronat originea mierii obișnuite în vederea creșterii profiturilor. Declarația privind originea geografică poate fi falsificată și pentru a eluda normele tarifare. De asemenea, au loc și alte practici frauduloase legate de compoziție sau etichetare, de exemplu, denumirea de „miere” putând fi atribuită ilegal unui produs care constă parțial sau total dintr-un produs de calitate inferioară, cum ar fi „mierea destinată industriei alimentare”.

Care sunt factorii care determină fraudă în cazul mierii?

Valul de cereri de îndulcitori naturali din partea consumatorilor conduce la o piață în care prețurile mierii la nivel mondial se situează la cele mai ridicate niveluri din ultimii ani. În UE, cererea de miere de pe piață este mai mare decât producția internă și se importă o cantitate substanțială de miere. Prețul său de piață variază în mod semnificativ în funcție de aspecte de calitate care nu sunt întotdeauna vizibile sau măsurabile fără o analiză aprofundată; acest lucru oferă oportunități pentru practici înșelătoare menite să sporească în mod nejustificat câștigurile economice sau financiare. Diferența de preț dintre mierea autentică și siropurile de zahăr și dificultatea de a detecta diluarea mierii cu siropuri oferă oportunități de fraudă atractive pentru operatorii economici necinstiți.

Care sunt consecințele directe și indirecte ale falsificării mierii cu zaharuri?

Deși riscul pentru sănătatea consumatorilor este considerat foarte scăzut (pe baza ipotezei că siropurile de zahăr adăugate sunt adecvate consumului uman), falsificarea mierii cu zaharuri este în detrimentul încrederii consumatorilor în lanțul alimentar al UE și reprezintă o provocare pentru operatori și pentru reputația mierii.

Valoarea unitară medie la nivelul UE pentru mierea importată a fost de 2,17 EUR pe kilogram (excluzând mierea din Noua Zeelandă) în 2021, în timp ce siropurile de zahăr fabricate din orez sunt disponibile la aproximativ 0,40-0,60 EUR pe kilogram. Diluarea mierii cu siropuri de zahăr oferă un avantaj nelocal pentru autorii fraudelor. Confruntându-se cu astfel de alternative mai ieftine și cu o concurență potențial nelocală din partea concurenților, apicultorii profesioniști din UE pot fi descurajați în privința menținerii activităților apicole, ceea ce, la rândul său, are un impact negativ asupra cantităților de miere produse în UE.

Hrănirea albinelor cu siropuri de zahăr cauzează alterarea mierii?

Hrănirea albinelor cu siropuri de zahăr poate fi necesară în anumite perioade ale anului. Acest lucru coincide adesea cu recoltarea mierii dintr-un stup, pentru a se asigura că albinele dispun de hrană suficientă pentru a preveni foametea în timpul iernii. Este important ca hrana pentru albine rămasă în faguri să fie separată de următoarea miere recoltată pentru comercializare; în caz contrar, hrana pentru albine va contamina mierea, iar produsul extras nu va fi conform cu Directiva UE privind mierea.

Cu toate acestea, hrănirea albinelor cu siropuri de zahăr în perioada principală de flux al nectarului ar intra în conflict cu definiția legală a mierii. Conform acestei definiții, mierea trebuie să fie produsă fie din nectarul plantelor („miere din inflorescență” sau „miere din nectar”), fie din secrețiile secțiunilor vii ale plantelor sau din excrețiile, pe secțiunile vii ale plantelor, ale insectelor care se hrănesc prin sucțiune din plante („miere din secreție zaharoasă”).

Care au fost obiectivele acțiunii coordonate a UE „From the Hives” (De la stupi)?

Acțiunea a vizat colectarea de informații cu privire la incidența mierii neconforme importate în Uniune, prin prelevare de probe și analiză. Analizele s-au axat numai pe detectarea mierii suspectate de adaos de sirop (siropuri) de zahăr. Acțiunea coordonată s-a desfășurat în trei etape:

- prelevarea de probe de miere la frontierele UE;
- culegerea informațiilor privind trasabilitatea; și
- investigații în interiorul UE la locul de import, prelucrare, amestecare și ambalare.

Cine au fost actorii și ce roluri au avut în cadrul acțiunii coordonate a UE „De la stupi”?

Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară a Comisiei Europene a inițiat și a coordonat acțiunea.

Șaisprezece state membre (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Lituania, Polonia, România, Spania, Suedia), Norvegia și Elveția s-au oferit voluntar pentru etapa inițială de prelevare de probe. De asemenea, acestea au trebuit să stabilească locul de destinație al transporturilor controlate înainte de a lua în considerare efectuarea unor investigații suplimentare. Investigațiile suplimentare au vizat toate

statele membre și statele AELS¹ de destinație care au primit transporturi suspecte. Aceste investigații au fost efectuate în locurile de import, prelucrare, amestecare și ambalare.

Autoritățile statelor membre și cele ale statelor AELS au primit:

- asistență analitică din partea Centrului de cunoștințe privind fraudele alimentare și calitatea alimentelor, gestionat de JRC (link: https://knowledge4policy.ec.europa.eu/food-fraud-quality_en);
- servicii de informații din partea Direcției Generale Sănătate și Siguranță Alimentară a Comisiei Europene pentru furnizarea informațiilor existente colectate atât de la exportatori, cât și de la importatori (operațiuni de import anterioare înregistrate în sistemul Traces², neconformități și suspiciuni de fraudă alimentară deja înregistrate în Rețeaua de alertă și cooperare); și
- servicii de informații și sprijin pentru investigații din partea Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), la cerere (link: https://anti-fraud.ec.europa.eu/index_ro).

Care a fost metodologia de prelevare de probe pentru planul de control?

Autoritățile statelor membre și cele ale statelor AELS au prelevat probe de miere la posturile de control la frontieră (PCF) în perioada noiembrie 2021-februarie 2022. În cazul în care un transport de miere prezentat pentru controalele la import era format din mai multe loturi de producție, un singur lot a fost supus prelevării de probe. Au fost prelevate mai multe probe dintr-un lot, pentru a forma o probă globală, care a trebuit să fie trimisă la JRC pentru analiză.

În total, au fost prelevate 320 de probe, majoritatea provenind din China (89), Ucraina (74), Argentina (34), Mexic (22), Brazilia (18) și Turcia (15). Majoritatea acestora au fost declarate drept miere „polifloră” (77 %) sau „monofloră” (11 %); restul erau de origine botanică necunoscută.

Care sunt metodele analitice și mecanismele de decizie aplicate pentru a identifica probele suspecte de miere?

Deoarece zahărul este constituentul principal al mierii, poate fi dificil să se determine amploarea oricărei falsificări prin adăugarea de zaharuri. De asemenea, este deosebit de dificil să se facă distincția între zaharurile care apar în mod natural și cele adăugate, deoarece produsul falsificat poate prezenta proprietăți fizice și chimice foarte similare.

JRC a utilizat mai multe metode combinate pentru a detecta mierea suspectă de adaos de sirop (siropuri) de zahăr. Metodele utilizate sunt cele mai sofisticate metode disponibile în prezent. Sistemul de calitate al JRC este certificat ISO 9001, iar anumite activități de testare ale JRC Geel sunt acreditate ISO 17025:2017. Cu toate acestea, metodele de analiză utilizate pentru generarea datelor raportate nu intră în domeniul de aplicare al acreditării. Acest fapt a trebuit să fie luat în considerare la inițierea unor acțiuni de reglementare de către autoritățile statelor membre.

---

¹ AELS – Asociația Europeană a Liberului Schimb (adică Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția).

² Traces – *TR*ade *C*ontrol and *E*xpert *S*ystem (Sistemul de control al comerțului și de expertiză) (https://food.ec.europa.eu/animals/traces_en#about-traces).

Ce indică rezultatele etapei de prelevare de probe?

Din cele 320 de probe primite, 147 (46 %) au fost suspectate a fi neconforme cu dispozițiile Directivei 2001/110/CE privind mierea, deoarece a fost detectat cel puțin un indicator de surse străine de zahăr. Tehnicile utilizate au furnizat informații calitative (prezența/absența indicatorilor) și, prin urmare, nu a fost posibil să se estimeze nivelul adaosurilor de sirop în miere.

Cel mai mare număr absolut de transporturi suspecte proveneau din China (66 din 89, 74 %), deși mierea originară din Turcia (14 din 15, 93 %) a înregistrat cea mai mare proporție relativă de probe suspecte. Mierea importată din Regatul Unit a avut o rată de suspiciune și mai mare (10 din 10, 100 %). Cu toate acestea, informațiile disponibile privind trasabilitatea sugerează că acest lucru ar putea fi rezultatul faptului că mierea a fost produsă în alte țări și prelucrată ulterior în Regatul Unit înainte de a fi reexportată către UE.

Rezultatele acțiunii coordonate a UE sunt reprezentative pentru piața europeană a mierii?

Nu s-a așteptat niciodată ca rezultatele să ofere o imagine reprezentativă pentru piața UE a mierii, ci o idee cu privire la amploarea și natura falsificării mierii importate cu siropuri de zahăr. Probele au fost prelevate aleatoriu. Frecvența prelevării de probe în timpul operațiunii a atins 15 % din transporturile prezentate pentru controale la import în timpul campaniei de prelevare de probe și, prin urmare, a oferit o anumită reprezentare a fluxurilor comerciale.

Deși a fost testat un anumit număr de transporturi de miere importate pe piața internă, rezultatele obținute reprezintă situația în perioada prelevării de probe și nu sunt generalizate sau extrapolate la alte situații.

În total, au fost controlați 123 de exportatori, dintre care 70 au fost marcați ca exportând loturi de miere suspecte de a fi falsificate cu zaharuri străine. Din 95 de importatori care au fost supuși prelevării de probe, la două treimi (63 de importatori) s-a identificat cel puțin un transport de miere suspectat de a fi falsificat cu zaharuri.

Care sunt principalele concluzii ale etapei de prelevare de probe?

Acțiunea coordonată la nivelul UE a confirmat ipoteza potrivit căreia o parte din mierea importată pe piața internă este suspectată de nerespectarea dispozițiilor Directivei 2001/110/CE privind mierea. 46 % din probele analizate erau suspecte de neconformitate. Rata suspiciunilor a fost considerabil mai mare decât în planul anterior de control coordonat la nivelul UE desfășurat în perioada 2015-2017, unde 14 % din probele analizate nu au respectat criteriile de referință stabilite pentru evaluarea autenticității mierii.

Totuși, în acest studiu a fost utilizat un set diferit de metode cu o capacitate de detectare îmbunătățită, ceea ce poate explica această diferență. Analiza raportului izotopilor de carbon stabili efectuată de EA-IRMS (metoda AOAC 991.41), o metodă care a fost utilizată frecvent în trecut pentru a detecta siropurile de zahăr produse din amidon de porumb sau din trestie de zahăr, nu a fost eficace în detectarea mierii suspectate de a fi falsificată. Aceasta poate indica faptul că siropurile de zahăr produse din amidon de porumb sau din trestie de zahăr nu mai sunt utilizate

pentru a dilua mierea și că au fost înlocuite total sau parțial cu siropuri produse din orez, grâu sau sfeclă de zahăr, de exemplu.

Sunt necesare în continuare metode analitice îmbunătățite, armonizate și recunoscute la nivel internațional pentru a crește capacitatea laboratoarelor oficiale de control de a detecta mierea falsificată cu siropuri de zahăr adaptate care imită în mare măsură profilul de zaharuri caracteristic al mierii autentice.

Ce arată rezultatele etapei de investigare?

Anchetele au vizat 37 de operatori până în prezent, dintre care 7 au fost în cele din urmă sancționați (până în prezent) în ceea ce privește falsificarea mierii cu zaharuri străine.

Alte informații colectate în cursul acțiunii coordonate a UE – și în curs de investigare – se referă la utilizarea și amestecul de miere și siropuri de zahăr chiar pe teritoriul UE, la îndepărtarea polenului (un indicator de origine) sau la falsificarea documentelor care însoțesc mierea pentru a masca adevărata sa origine.

Care sunt principalele concluzii ale etapei de investigare?

În investigațiile desfășurate, majoritatea autorităților statelor membre au utilizat tehnicile oficiale de laborator aflate la dispoziția lor; aceste tehnici sunt destinate în primul rând controlului dispozițiilor Directivei UE privind mierea și sunt cunoscute ca fiind mai puțin eficiente pentru a detecta și a dovedi metodele sofisticate de falsificare a mierii, dacă sunt utilizate singure. În același timp, „investigațiile criminalistice” (și anume combinația dintre inspecții la fața locului, prelevare de probe și examinare amănunțită a documentelor, a calculatoarelor și a înregistrărilor telefonice) s-au dovedit a fi utile pentru descoperirea autorilor fraudelor.

Pe baza celor de mai sus, s-ar putea concluziona că o parte din mierea importată din țări din afara UE și considerată de către JRC ca fiind suspectă de falsificare rămâne prezentă și nedetectată pe piața UE.

Cum se desfășoară investigațiile OLAF?

Toate informațiile primite care prezintă un interes potențial pentru investigații sunt analizate de o unitate specializată din cadrul OLAF, pentru a stabili dacă acestea justifică inițierea unei investigații sau a unui caz de coordonare.

În caz afirmativ, investigatorii OLAF examinează acuzațiile și adună dovezile care ajută la stabilirea faptelor și la întocmirea unui raport final detaliat. În acest scop, ei colectează și analizează toate probele documentare și toate datele de care dispun și pun întrebări martorilor și potențialilor suspecți. De asemenea, se pot efectua controale la fața locului.

OLAF desfășoară investigații administrative. Rezultatele acestor investigații sunt transmise autorităților competente. În urma unei investigații a OLAF pot rezulta proceduri administrative,

financiare, disciplinare sau judiciare. OLAF își îndeplinește sarcinile cu integritate, imparțialitate și profesionalism, respectând drepturile și libertățile persoanelor fizice.

Care este cadrul juridic care reglementează intervenția OLAF în acțiunea coordonată a UE?

Investigația OLAF a fost inițiată în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 („Regulamentul OLAF”).

Controlul la fața locului și achiziția de date în criminalistica digitală au fost autorizate în cursul unei investigații inițiate în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și efectuate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și cu articolele 6 și 7 din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, în temeiul unei delegări de competențe de către directorul general al OLAF în temeiul articolului 17 alineatul (6) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

Cum colectează OLAF probe digitale?

Specialiștii OLAF în materie de probe digitale oferă investigatorilor OLAF sprijin practic pentru criminalistica digitală (identificare, achiziționare, imagistică, colectare, analizare și conservare a probelor digitale). Mai multe informații pot fi găsite în [broșura referitoare la criminalistica digitală](https://anti-fraud.ec.europa.eu/document/download/2a0a34af-1c33-4103-80c4-801612c3ae90_en?filename=digital_forensic_leaflet_en.pdf) (https://anti-fraud.ec.europa.eu/document/download/2a0a34af-1c33-4103-80c4-801612c3ae90_en?filename=digital_forensic_leaflet_en.pdf).

Care au fost rezultatele investigației OLAF?

OLAF a inițiat un caz de coordonare pentru a oferi sprijin pentru investigații și informații. OLAF a colaborat îndeaproape cu statele membre participante și cu țările AELS, cu DG SANTE a Comisiei Europene și cu JRC. Rezultatele investigațiilor criminalistice, bazate pe inspecția la fața locului, pe prelevare de probe și pe examinarea atentă a calculatoarelor și a înregistrărilor telefonice, au demonstrat existența unei coluziuni între exportator și importator cu privire la:

- utilizarea siropurilor de zahăr pentru a falsifica mierea și pentru a reduce prețul acesteia;
- recurgerea periodică la analize în laboratoare acreditate pentru a adapta amestecurile de miere/zaharuri în vederea eludării unei posibile detectări de către clienți și autoritățile oficiale înaintea operațiunilor de import;
- utilizarea aditivilor și a coloranților pentru a falsifica adevărata sursă botanică a mierii;
- mascarea adevăratei origini geografice a mierii prin falsificarea informațiilor privind trasabilitatea.

Cum va acționa Comisia pentru a se asigura că mierea nu este falsificată cu zaharuri?

Responsabilitatea principală pentru asigurarea conformității cu legislația UE în domeniul agroalimentar le revine operatorilor din sectorul alimentar. Detectarea și combaterea fraudei

alimentare este responsabilitatea statelor membre. Operatorii din sectorul alimentar (inclusiv importatorii) care își desfășoară activitatea în sectorul mierii în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție trebuie:

- (a) să se asigure că alimentele introduse pe piața UE îndeplinesc cerințele legislației UE și ale legislației naționale în domeniul alimentar care sunt relevante pentru activitățile lor și să se asigure că mierea pe care o comercializează respectă standardele de comercializare ale UE;
- (b) să verifice dacă aceste cerințe sunt îndeplinite (responsabilitate principală) și
- (c) să identifice în mod corect natura, compoziția, țara de origine sau locul de proveniență a mierii pe care o introduc pe piața UE sau pe care o exportă în afara UE.

Rezultatele acțiunii coordonate demonstrează că unii operatori din sectorul alimentar nu își respectă responsabilitatea principală și, prin urmare, pun în pericol încrederea consumatorilor, subminează lanțurile valorice alimentare, creează o concurență neloială pentru producătorii și operatorii din UE și pun în pericol credibilitatea sistemelor de control al alimentelor. Comisia solicită operatorilor economici să respecte cerințele legislației UE și să solicite măsuri corective pentru a aborda rezultatele negative observate care sunt în detrimentul reputației sectorului mierii.

Detectarea și combaterea fraudei alimentare este responsabilitatea statelor membre, în special în temeiul dispozițiilor Regulamentului privind controalele oficiale. Acesta oferă un set cuprinzător de instrumente de combatere a fraudei, inclusiv dispoziții privind cooperarea în cazul încălcărilor transfrontaliere, și conferă Comisiei un rol în coordonarea și asigurarea aplicării eficiente a acestor măsuri la nivelul UE.

Există metode analitice oficiale de verificare a autenticității mierii, dar acestea au rămas în urmă și nu sunt suficient de sensibile pentru a detecta nivelurile scăzute și intermediare de falsificare cu zaharuri. Astfel, autorii fraudelor adaptează nivelul de falsificare cu zaharuri străine a mierii pentru a exploata slăbiciunea capacităților analitice actuale. Aceleași limitări analitice se aplică și controalelor la frontiere. Metodele utilizate de JRC în cadrul acțiunii coordonate la nivelul UE s-au dovedit a fi utile pentru identificarea suspiciunilor de fraudă, dar nu au fost încă armonizate și standardizate. Un astfel de program necesită o finanțare adecvată și un anumit timp pentru punerea în aplicare în mod eficient în laboratoarele oficiale de control. Comisia a invitat statele membre să intensifice controalele naționale ale pieței și la frontiere, dar, fără abordarea limitărilor menționate mai sus, efectele punerii în aplicare a acestei solicitări nu ar fi maxime.

[Cum va colabora Comisia cu autoritățile competente din țările terțe?](#)

În ceea ce privește importurile, Comisia a adăugat deja o cerință de autenticitate în certificatul care însoțește mierea importată (a se vedea: Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/36 al Comisiei din 11 ianuarie 2022 de modificare a anexei III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2235 în ceea ce privește modelele de certificate pentru intrarea în Uniune a transporturilor de anumite animale acvatice vii și de produse de origine animală (JO L 8, 13.1.2022, p. 36).

Comisia va propune, de asemenea, întărirea controalelor asupra importurilor, dar, în acest stadiu, spre deosebire de sectorul multor alte produse de origine animală, în sectorul mierii, posibilitatea

ca statele membre să intensifice controalele asupra fraudatorilor identificați care își desfășoară activitatea în țări terțe este împiedicată de absența obligației de a întocmi o listă cu unitățile autorizate să exporte miere către UE. O astfel de listă ar permite aplicarea dispozițiilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1873 al Comisiei din 7 noiembrie 2019 privind procedurile la posturile de inspecție la frontieră pentru efectuarea în mod coordonat de către autoritățile competente a controalelor oficiale intensificate asupra produselor de origine animală, asupra materialelor germinative, precum și asupra subproduselor de origine animală și produselor compuse (JO L 289, 8.11.2019, p. 50).

În cele din urmă, Comisia încearcă să colaboreze cu autoritățile competente din țările exportatoare. Toate țările în cauză vor fi informate cu privire la rezultatele acțiunii coordonate a UE și vor fi invitate să efectueze investigații și să sancționeze fraudele confirmate în mod corespunzător.